

Csillagok útján, avagy más úton hazafelé... - Gondolatok a 2022-es ökumenikus imanyolcad kapcsán

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

1 / 12 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/csillagok-utjan-avagy-mas-uton-hazafele-gondolatok-a-2022-es-okumenikus-imanyolcad-kapcsan/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!



Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

2 / 12 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/csillagok-utjan-avagy-mas-uton-hazafele-gondolatok-a-2022-es-okumenikus-imanyolcad-kapcsan/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Kik voltak a bölcsek?

Nem tudjuk sem azt, hogy hányan voltak, sem azt, hogy mi volt a nevük. Még azt sem, hogy férfiak vagy nők voltak-e. A hagyomány hamar nevet adott nekik. Eleinte a három ajándék magasztosult szimbólummá. John Hildesheim, kármelita szerzetes, a 14 században írta le először a bölcsek történelmét. Ő 5.-6. századi legendákra alapoz.

Beda Venerabilis, angol szerzetes, az angol történetírás atyja, a középkorban az akkor ismert három földrész képviselőit köszöntötte bennük, a Párizsban őrzött kódex nyomán, amely először említi hármuk nevét: Melchior, Gathaspa, Bithisarea. Ebből alakult ki a Gáspár Menyhért és Boldizsár közkedvelt elnevezés. A 6. században keletkezett mozaikon, a ravennai székesegyházban (ahol Theodóra császárnő palástjának szegélyén hímzett formában tűnnek fel), már szintén hárman vannak.

A vatikáni múzeumban is őriznek egy szarkofágot, amelyen két napkeleti bölcs van kőből kifaragva. A lateráni múzeum egyik festményén már hárman szerepelnek, de olyan kép is van, amelyen nyolcan. A keleti hagyományok 12 bölcset is említenek. A hagyomány szerint Nagy Konstantin édesanyja, Szent Ilona császárnő a negyedik században megtalálta a Szentföldön a bölcsek

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

3 / 12 oldal | © Katolikus.ma

csontjait, és Konstantinápolyba vitette. A csontok később Milánóba kerültek, majd nagy ünnepélyességgel Rótszakállú Frigyes, német-római császár innen vitette Kölnbe, 1164-ben.

A kölni dómban őrzött arany borítású díszes ereklyetartó a legnagyobb ilyen kegytárgy a világon. Tudósok három ember csontját találták benne, Krisztus korából, egy idős, egy középkorú és egy fiatal férfi csontereklyéit, valamint korabeli pénzeket és szövetdarabokat. A maronita és örmény keresztények más néven tisztelik ezeket a csillagász-csillagjós tudós embereket.

Más úton mentek haza...

Köznapi értelemben, ami más, az eltér a megszokottól. Ha új utat próbálsz ki, új benyomásokkal gazdagodsz, kilépsz a komfortzónádból, új arcokkal találkozol, új tapasztalatokra teszel szert. Ha legyőzöd az ellenállást a kényelmes rutinnal szemben, cserébe élményekkel telítődsz. Eleinte pusztán a kíváncsiság hajt, sok minden bizonytalan, aztán tétje lesz, később pedig hozadéka. Függs a körülményektől is, de mindenképp a te döntésed. Ha nem kell, hogy nagyon hazasiess, szívesen kipróbálsz egy másik útvonalat, ahol még nem jártál, s lehet, hogy közben új csodákat vélsz felfedezni. Talán kerülőútnak tűnik, mégsem érzed a fáradságot, mert leköt a sok meglepetés. Pedig hazafelé a rövidebb úton szoktál

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

4 / 12 oldal | © Katolikus.ma

járni...

Nem adtad fel régi értékrendedet, az otthon, ahonnan eljöttél ugyanaz marad. De az élményt követően mégis más lesz a rálátásod, a hozzáállásod, a kitérő a javadra vált. A régi utat is már másképp közelítéd meg. Lehet, hogy a túlélés kényszerített, hiszen a régi módszerek, a jól bevált megoldások nem működnek, az eddigi rendszer elavult, miközben a törvény szelleme, az igazság ugyanaz. Lehet, hogy belefáradtál a régi mókuserékbe, és lépsz. Nem akarsz veszélybe sodorni magad, de nem félsz a szokatlantól, és inkább az lesz a kérdés, meg tudod-e szokni az újat. Az lelkesít, hogy utána úgyis hazatérsz, még akkor is, ha ez csak egy kivételes eset volt...

A bölcsek azért mentek más úton haza, mert a régi út veszélyes lett volna. Kiderült, hogy Heródes kelepcét állított nekik. Bűnrészesek lettek volna abban, amire a király készült. Megölte volna a Messiást. Nem a kíváncsiságuk vitte másfelé, hanem hallgattak a belső hangra. A belső GPS azt mondta, hogy az eddigi hivatalos út azzal a kockázattal jár, hogy feladják Jézus hollétét. Árulókká váltak volna. Nem akartak besúgók lenni. A más úton járással a régi is felértékelődik.

Vannak sorsdöntő pillanatok életünkben, amelyek más útra kényszerítenek. Egy

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

5 / 12 oldal | © Katolikus.ma

örömteli esemény, egy élmény, egy drámai helyzet, egy konfliktus olykor térdre kényszerít. Akarva akaratlan elhatározzuk, hogy ez így nem mehet tovább. Valami megváltozott, valamit megváltoztatott bennünk. A manapság divatos másság hamis csengésű toleranciájával, viszonylagosságával szemben, ha Istennel találkoztunk, ebben az élményben mostantól csak ez a járható út, még ha nehéz is. Mert a belső hang olyan elemi erővel tör fel és súg nekünk, ami minden külső, racionális, haszonelvű érvet félreseper az útjából.

Isten útjai kifürkészhetetlenek.

És mégis azokon kell járnunk, ha vele akarunk lenni. Mert Isten sosem nyugszik bele tévedéseinkbe, a bűn által vetett csapdáinkba. Abból van kiút. Onnan van tovább. És a mindenható leleményességével megtalálja az utat hozzánk is, mert ki akar szabadítani az örök halál csapdjából. Ezért dob felénk újabb és újabb mentőövet, lasszót, ha úgy tetszik. Hogy kapaszkodjunk bele. Álljunk fel, ha elestünk. Ne időzzünk túl sokat a nosztalgiával, ne merengjünk a 'mi lett volna ha' buta kérdésen, ne sirassuk azt, ami már elveszett. Ő ad mást, szebbet és jobbat, csak vegyük fel a felénk dobott kesztyűjét, és menjünk vele tovább.[1] Balog Zoltán református püspök példája is megerősíti ezt. Gyermekkorában nem lelkesítette a tudat, hogy lelkész az édesapja. Lelkészhiány volt akkoriban, a 70 es években, ideálisnak tűnt, hogy 21 évesen már kenyérbe kerülhet, szinte

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

6 / 12 oldal | © Katolikus.ma

predestinálva volt erre. Voltak, akik el sem jutottak a hivatásig, csak sodorta őket a rendszer. A gimnáziumi osztályban 32-en voltak, közülük 16-nak lelkész volt az apja. Sok lelkészgyerekből lett lelkész. Ő nem akart egy ilyen kitaposott úton járni. Lázadozott. Aztán egyszer társaival fogadásból a szomszédos pártház előtt elénekelték a székely himnuszt, így az igazgató ijedtében ki is csapta őket, hogy a munkásörök nehogy gyanút fogjanak. Aztán megengedték, hogy leérettségizzen, de be kellett volna állni a sorkatonai szolgálatba. Szeretett ugyan tanulni, szinte elitista volt: azt gondolta, minél tanultabb egy ember, annál erkölcsösebb, kifinomultabb, annál rendesebb, jobb-aztán kiderült, hogy ez nem igaz. Hite is volt, de kamaszként úgy gondolkodott, hogy egy kicsit most szabadságra menne Istentől. Magától értetődő, hogy van Isten, csak most egy kicsit hagyjon békén. Ez a lázadás része volt. Egy évet dolgozott a diósgyőri gépgyárban, még Bibliákat is csempészett Ukrajnába egy kirándulás alkalmából. Időközben megjelentek a nyugati naiv, baloldali keresztények Németországból és Hollandiából, hogy tanulmányozzák a keleti szocializmus újdonságát. Jöttek ösztöndíjjal tanulni, magyar nyelven Debrecenbe a református teológiára. Egyikükbe, egy lányba bele is szeretett s el is vette feleségül. Az állambiztonságiak mindkettőjüket kémnek tekintették. Őt meg kicsapták a teológiáról. Csak zokogott a Bocskai-szobor előtt a Kálvin-téren tehetetlenségében. Egy paplány szavai jutottak eszébe: reformátusnak lenni nem a ruha, hanem az a bőröd. Nem lehet levetni. Délután

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

7 / 12 oldal | © Katolikus.ma

meg jelentkeznie kellett katonának. A tiszt már magkapta az infót róla, s kíváncsian várta, ki az a legény, akit ennyire utálnak a papok. Aztán azt kérdezte: Tudja mit, én meg utálok a papokat. Menjen ki az NDK-ba, és ráütötte a pecsétet az engedélyére. A németországi távollét alatt megszületett a gyermekük, de Zoltán hazajött, és szolgálni akart a ref. egyházban. A püspöke hallani sem akart róla. „Amíg én itt vagyok, ebben az egyházmegyében nem leszel lelkész.” – mondta. És akkor bosszúból arra gondolt, akkor leszek a katolikusoknál diakónus. Amúgy is sokat szidtatok, most rajtatok is bosszút állok. Felment Pestre, megjelent egy katolikus szeretetszolgálatnál, amelyet apácák vezettek. Azt mondta a főnöknő, jöjjön vissza akkor, ha már nem bosszúból akar itt dolgozni, hanem szeretetből. Egy hét múlva visszament, s elküldték Püspökszentlászlóra, egy szociális otthonba, ahol tizenkét szerzetesrendből voltak apácák, vagy harmincan, s volt köztük még egy jezsuita és egy ferences barát is. Zoltán lett a fűtő, a vécé-pucoló, a sofőr, a kertész, a karbantartó. Kapott egy égre nyíló szobát. Télen olyan nyugalom volt ott, hogy amikor egyszer kopogtattak az ajtón, s ő kinyitotta, az őzek álltak ott s várták a s kenyeret... Aztán Pozsgay Imre idejében a pesti püspök mégis csak felvette egyházi szolgálatba, mert szerette az ifjú csikókat, egyfajta ellenzéki kört gyúrt belőlük, majd hogyanem „házasította”, és engedte, hogy érvényesüljenek. Befejezte németországi tanulmányait, hazajárt vizsgázni, s végül magyar diplomát kapott, ő lett Pest környékén öt falu

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

8 / 12 oldal | © Katolikus.ma

református lelkésze. Ilyen úttalan utak az Istené, ha az ember felismeri s együttműködik vele...

A keresztény felekezetek is más-más utakat jártak/járnak, miközben Isten felé tartanak. De észre kell venniük egymást, és ha lehet egymást is támogatniuk kell. Nincs más út csak az Isten útja, énekelték az István a királyban... Én vagyok az út, az igazság és az élet - mondja Krisztus urunk...

Hazatértek

Nem elfutottak, nem eltávolodtak Istentől, hiszen őt keresték, és a tudományukon keresztül találták meg. Mi a keresés fáradságát is megspóroljuk, nem nézünk fel a csillagokba, hogy tájékozódjunk, hanem babrálunk a mobilunkon, hadd mutassa már a dzsípieszt. El sem indulunk, kutatni sem akarjuk a könyvekben, csak írunk egy emilt a barátunknak: *'dobj egy linket'*, s akkor meg van oldva. Már se vásárolni, se kirándulni nem megyünk, hanem a számítógép mellől, az ágyban, pizsamában, csipszet ropogtatva „letöltjük”... És elfelejtünk gondolkodni, értelmezni, megérteni a dolgok, jelenségek, események folyását, nem lesz antennánk „venni” Isten jelzéseit. A bölcsek meg kockáztattak. Vették a fáradságot, keresték a nagy királyt. Meg tudták különböztetni és össze tudták egyeztetni a szív és az ész hangját. Hazatértek, mert otthon volt szükség rájuk.

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

9 / 12 oldal | © Katolikus.ma

Hazatértek, hogy otthon hirdessék az örömhírt. Hogy a tudományt az istenélménnyel megerősítsék. Nem attól bölcsek, hogy sokat tanultak, jól értesültek, összeköttetések voltak, vagy pragmatikusan és olcsóbban megúszták. Az istenfélelem a bölcsesség kezdete – írja a Biblia.

Az értelmiség felelőssége is ez. Mert nem mindegy, mire használjuk a tudásunkat. Elolvadunk a nagy fejlődéstől és életszínvonalától, amelyet mára elértünk, de hirtelen félni kezdtünk, hogy ez nem fenntartható, és szemünk láttára pukkad szét a lufi. Egy internetes kommentező gondolatsorát felhasználva írtam egy kis történetet, mely rávilágít erre.

Volt egyszer egy Édenkert, amelyen a sátán irigykedve nézte az ember boldogságát. Odament a Teremtőhöz, s azt mondta neki: -szereted te az embert? Isten azt mondta: - igen! De ha kiderül, hogy az ember jobban szeret engem, mint téged akkor is fogod szeretni? - kérdezte a sátán. - Az lehetetlen! - mondta az Isten. Te csupa rosszat akarsz az embernek, én csupa jót! Hát hogy szerethetne téged jobban, mint engem? - Kössünk fogadást, mondta a sátán, ha engem választ, akkor a kezemre adod őt! Legyen - mondta az Isten. Odament a sátán az emberhez és azt mondta: - Jobb világot fogsz te magad köré építeni, mint, amit az Isten alkotott köréd... Itt a gyümölcs, amit a tudás fájáról szedtél, ezzel megépítheted a saját világot. Nem kell ide Isten. A nevem Luciferius, ami

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

10 / 12 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/csillagok-utjan-avagy-mas-uton-hazafele-gondolatok-a-2022-es-okumenikus-imanyolcad-kapcsan/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

annyt tesz fényhozó! Hiába lett világosság, ha nincs fény... Én hozom a fényt, a tudást. Azon nyomban megette az ember a gyümölcsöt, és fény gyúlt a fejében, mert azonnal beugrott neki a robbanómotor, az atomenergia a mikrochip, az űrhajó, a digitális korszak. És elkezdett kacagni az édenkertben: -mi ez a száralmas szemétdomb?... Hát elmegyek, építetek felhőkarcolókat, repülőket, hajókat, gyárat, robot-masínakat, ahol mindenem meglesz, ami itt nincs... Mit nekem vacakolni itt, a kerítésen belül? És elkezdett az ember fulladozni a levegőtől, hányni a víztől, rákosodni az ételtől, számítógépe vírusos lett, bankkártyáját meghekkelték, okos telefonját lehallgatták, és akkor jött rá, hogy a tudás, ami neki van azt a gonosztól kapta!

A bölcsekben volt merészség, hogy új utakat keressenek hazafelé, de Isten akaratával összhangban. Volt bátorságuk, szembemenni az aktuális hatalommal, az igazságért. Hallgattak a lelkiismeret parancsára, és más utat választottak, mint a hivatalos. Mert azzal megölné szívében is az Istent. Szembementek a divatos korszellellemmel. Úgy lettek innovatívak, hogy a(z eddig meg)járt útról se mondtak le, de azért az új utakat is bejárták, hogy az otthon maradtakat Isten akaratára rávezessék. Nem pusztán kalandvágy ez, nem az érdekek, vagy a gazdasági kihívások kényszerítenek minket sem, hanem Jézus szavai szerint az idők jelei... Amelyeket a Szentlélek megvilágosító erejénél fürkésznünk kell.

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

11 / 12 oldal | © Katolikus.ma

/.../

Jó lenne nekünk is hazatérnünk a nemzetbe, az egyházba. Elég kitérőt, elgondolkodni valót nyújtott ez a két év globális karantén. Térjünk haza ezzel az új tapasztalattal Jézus Krisztushoz, aki megváltott, megtartott és az üdvösségre akar vezetni minket. Ő is hazatért az egyiptomi menekülés után. Názáretben növekedett szülei környezetében, bölcsességben és kedvességben

Vezessen mindnyájunkat a bölcsék csillaga: haza, hogy megtaláljuk életünk célját.

[1] Lásd in: Mélység és magasság, Kairosz Bp. 2006, Miért hiszek sorozat 25. kötet (Balog Zoltán lelkész életvallomása, Dunamelléki református püspök, a magyarországi reformátusok zsinati elnöke, 6 évig az Emberi Erőforrások minisztere is volt, neki köszönhető a vidéki lelkészek állami segélye és a nagypéntek ünnepnappá nyilvánítása Magyarországon)

Szerző: Sebestyén Péter (2022-01-24)

12 / 12 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/csillagok-utjan-avagy-mas-uton-hazafele-gondolatok-a-2022-es-okumenikus-imanyolcad-kapcsan/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!